

דעם רבינ'ס

עוּכט

תזריע - החודש תשפ"ב
גליון 87

דער ריינער קוואל

אײערע קינדער זאלט איר מודיע זײן
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ו ר"ט)

א גוטן לעכטיגן שבת פאר אלע טייערע קינדער

דער קומענדיגער שבת איז גאר א דערהויבענער שבת, עס האט אסאך מעלות.

מען זאגט די יוצרות פון פרשת החדש, מען נעמט ארויס דריי ספרי תורות, מען זאגט הלל, ביי מוסף 'אתה יצרת', און מען הייבט אן צו ליינען פרשת הנשיאים. צו די אלע מעלות קומט צו נאך א מתנה אז דער שבת איז ראש חודש ניסן, דער טאג וואס איז באקרוינט געווארן מיט צען קרוינען, אזוי ווי רש"י הקדוש ברענגט פאריגע וואך אויפן פסוק 'ויהי ביום השמיני'.

די מצוה פון קדוש החדש, איז צו מקדש זיין די לבנה ווען זי איז נאך זייער קליין, ממש א דינע פינטל, אזוי ווי א נקודה טובה און דעמאלטס דארף מען איר זוכן ביז די עדות זאגן אז מען האט איר געזען און זיי קומען צום בית דין, און בית דין זאגט אויף די נייע לבנה "מקדש מקדש", דאס הייסט דורך דעם וואס בית דין און גאנץ כלל ישראל זאגן 'מקדש' ברענגט מען ארויף די לבנה פון איר פעלער און זי הייבט אן זיך אנפילן.

פונקט אזוי איז געווען די גאולה פון מצרים, כלל ישראל איז געווען אויף זייער א נידעריגע מדרגה, און דער אויבערשטער האט געזאגט פאר כלל ישראל אז אפילו זיי זענען אין אזא מצב

אונז ברסלב'ע חסידים האבן נאך א סבה צו זיין פרייליך ווייל אין דעם טאג איז געבוירן געווארן דער הייליגער גרויסער רבי, און זיין געבורטס טאג איז געווען שבת אזוי ווי עס פאלט אויס דאס יאר.

פון דעסט וועגן 'בדמיה חיי, בדמיה חיי', זייט זיך מחיה מיט די קליינע נקודות טובות, אזוי ווי ס'ווערט געברענגט אין מדרש אז צוליב פיר זאכן זענען די אידן אויסגעלייזט געווארן, דאס קומט לערנען אז אפילו זיי האבן נאר געהאט די קליינע נקודות זענען דאך אויסגעלייזט געווארן.

דעריבער איז עס א געוואלדיגע געלעגנהייט זיך צו באנייען אין רבינ'ס וועג. יעדער איד לויט זיין עלטער און אומשטענדן קען אנהייבן פון דאסניי צו פאלגן דעם רבי'נס עצות, צי איז דאס מיט תפלה בפונה, אדער זאגן תהלים - לקוטי תפלות אדער אנדערע ספרים פון רבי'ן, אדער זיך באנייען מיט רגודים און מחיאת כפים. יעצט פאר פסח קען מען זיך באנייען מיט כבוד אב ואם ארויסצוהעלפן אין שטוב צו רייניגן לכבוד יום טוב מיט שמחה און חיות.

דער אויבערשטער זאל העלפן מען זאל שוין זוכה זיין דעם חדש צו ווערן אויסגעלייזט סיי בגשמיות און סיי ברוחניות. עס זאל שוין מקים ווערן דער מאמר חז"ל בניסן נגאלו ובניסן עתידין ליגאל אמן ואמן.

אין שטעטעלע ברוסלאב האט געוואוינט איינער פון אונזערע גרויסע לייט וואס מען האט אים גערופן "ר' זושא גאט". דעם צונאמען האט ער באקומען פון די איינוואוינער פון שטאט ווייל א גאנצען טאג האט ער גערעדט נאר פונעם 'אויבערשטן', און אין זיינע אלע רייד האט ער דערמאנט דעם אויבערשטן.

דער ר' זושא האט געהאט א שפייד קראם - א געשעפט פון עסן, און ווען איינער איז צוגעגאנגען צו אים אין געשעפט בעסן עפעס א זאך צו קויפן, האט ער געענטפערט: יא, נעם וואס דו ווילסט. און איז גלייך צוריקגעגאנגען לערנען און דינען דעם אויבערשטן.

איינע פון די יארן האט ער געדארפט אנטלויפן קיין טשערין וועגן א מעשה וואס האט זיך אפגעשפילט, די מעשה איז געווען אזוי:

נעבן די שטעטעלע ברוסלאב איז געווען א שטאט וואס דארט האט געוואוינט א רייכער פריץ, וואס האט פארמאגט זייער א טייערע מאנטל געמאכט פון טייערע פעל, געווען איז אמאל אז א גוי וואס האט זייער געגלוסט צו דעם מאנטל און האט געטון למעשה, ער האט געמאכט א 'על נטילת ...' און אנטלאפן מיט דעם! ווי נאר די שומרים פון פריץ האבן דאס געזען, האבן זיי אנגעהויבן אים צו נאכלויפן, אזוי איז ער געלאפן ביז ער האט זיך אנגעטראפן מיט אונזער ר' זושא, וואס איז געמוטליך געפארן אין זיין וואגן פארטיפט אין זיינע געדאנקען. האט זיך דער גנב געוואונדן צו ר' זושא און געבעטן: "אפּשער נעמסטו מיר ארויף אויף דיין וואגן? עס איז מיר זייער שווער צו גיין," ר' זושא וואס איז געווען א מרחם על הבריות, האט רחמנות געהאט אויף דעם ערל און אים ארויפגענומען אויפן וואגן.

אינמיטן וועג ווען דער כישערער גנב האט מורא געהאט אז די שומרים פונעם פריץ וועלן אנקומען און אים כאפן מיט דעם טייערן מאנטל איז אים איינגעפאלן א געדאנק. ער וועט דאגהן אז ר' זושא

זאל גאר זיין דער שולדיגער! א גוי איז ער געווען און האט אונדאי נישט געהאט די מידה פון הכרת הטוב, 'אדרבה' נאר פארקערט פון דעם. האט ער געשפילט מיט תמימות אז ער וויל עפעס באצאלן פאר זיין געטרייען פירער פון וואגן וואס האט אים ארויפגענומען. ער ווענד זיך צו ר' זושא און זאגט: "עס איז דאך אזוי קאלט דא אפּשער וועסטו אנטאן מיין מאנטל און זיך אנווארעמען אביסל?" ר' זושא וואס האט גארנישט געוואוסט פון דער גאנצער מעשה אז עס איז א געגנב'טער מאנטל און ער קען זיך נאך פארפלאנטערן אויב וועט ער דאס אנטון, האט זייער גערן מסכים געווען און האט עס תיכף אנגעטון.

ווי נאר זיי הייבן אן צו פארן ווייטער, קומען גלייך צו לויפן שירות פון פערד וואס אויף זיי זענען געזעצן די שומרים פונעם פריץ, זיי האבן גלייך אפגעשטעלט דעם וואגן פון ר' זושא און פארשטייט זיך גלייך האבן זיי באמערקט אז ר' זושא זיצט אין וואגן מיט דעם טייערן מאנטל וואס זיי זוכן און יעצט האבן זיי געטראפן דעם גנב.

ר' זושא איז באלד באשולדיגט געווארן מיטן גנב'ען דעם מאנטל פון פריץ, וואס דער שטראף פאר דעם איז זייער הארב. עס איז געפירט געווארן צום פריץ אויף א משפט און איז געטראפן געווארן שולדיג. עס האט נישט געהאלפן קיין טענות ומענות אז דער גנב האט אנגעמאכט דעם גאנצן שפיצל.

בלית ברירה האבן אונזערע לייט אים געמוזט אריבער שווערצן קיין טשערין, און ער איז דארט געבליבן וואוינען. און ווייל ער איז געווען אזוי דבוק אין באשעפער, האט אים דער אויבערשטער געהאלפן אז ער האט באצייטנס געקענט אנטלויפן פון די הענט פון דעם אויפגעברויזטן פריץ.

סוף פון זיינע יארן איז ער נפטר געווארן אין שטאט טשערין און האט איבערגעלאזט א זון וואס האט געהייסן ר' שמואל וואס איז געווען זייער א טייערער יונגערמאן. ר' לוי יצחק

נישטא קיין טעות

איך שטיי אויף אינדערפרי, איך זאג מודה אני. 'אוי, איך האב נישט קיין זאקן אין לעלדל, איך יאג זיך צו גיין חדר. איך בין שוין אזוי צוגעוואוינט אז יעדן טאג האב איך גרייט ריינע וועש צו בייטן אז איך האב געמיינט אז עס קומט אזוי אז מיין מאמע וואשט וועש און מען האט וואס אנצוטון, ביז דעם אינדערפרי... איך האב זיך געכאפט אז ריינע וועש איז א חסד השם. מען האט א פליסיגע וואש מאשין וואס וואשט די וועש און א געטרייע מאמע וואס שטייט און ארבעט ארום דעם אז איך זאל זיין ריין און צייכטיג.

אונזער וואש-מאשין האט זיך צעבראכן און מיין מאמע האט נישט געקענט וואשן וועש. די בארג שמוציגע וועש איז געוואקסן העכער און ברייטער ביז עס האט זיך אויסגעשפרייט צום באלקאן. שבת האט זיך אויסגעגאסן א טאפ פיש זאפט איבער די שמוציגע וועש... בקצור, דער מצב איז געווען אומאנגענעם.

מיין טאטע האט מחזק געווען מיין מאמע מיט א ווארט וואס דער רבי האט געזאגט: "אז דער אויבערשטער פירט די וועלט נאר שענער און שענער. ס'קען זיין אז די מאשין האט זיך צעבראכן אז מען זאל קענען קויפן א בעסערע מאשין. ביז דער ווייל האט מיין טאטע געהאלפן מיין מאמען וואשן וועש מיט די הענט. ער האט זיך אויסגעלעגנט די פאך אין אומאן ערב ראש השנה תשפ"א ווען ער זוכה געווען צו וויילן דאָרט פאר עטליכע וואכן.

מיר האבן מתפלל געווען אז מען זאל קענען קויפן א נייע וואש-מאשין. מיין טאטע האט נישט געוואלט מאכן חובות אזוי ווי דער רבי זאגט אין שיחות הר"י: "אז מען זאל נישט דוחק זיין די שעה און גלייך קויפן און מאכן חובות, נאר ענדערש אויסווארטן ביז דער אויבערשטער וועט זיך דערבארמען און שיקן די געברויכן".

איין טאג קום איך אהיים און צו מיין איבעראשונג טרעף איך א נייע וואש-מאשין! מיין מאמע איז געווען זייער פרייליך. און אזוי ווי דער רבי האט געזאגט: "אז די וועלט

ווערט שענער און שענער' האט זי געקויפט א בעסערע און אסאך א גרעסערע מאשין פון וואס זי האט פריער געהאט. פאר אונזער געבענטשטע שטוב מיט קינדער בליעה'ר האט זיך זייער אויסגעפעלט א גרעסערע מאשין.

מיין טאטע האט אונז דערציילט איבער די גרויסע גס וואס ער האט געהאט. ער האט שטארק געבעטן דעם אויבערשטן אז ער זאל נישט דארפן ניצן א 'קרעדיט קארטל' אן קיין דעקונג, און אז מיין מאמע זאל נישט דארפן ווארטן צו לאנג אויף א נייע מאשין. יענעם אינדערפרי טרעפט ער געלט אין זיין באנק קאנטע וואס זיין חבר האט אים געשיקט. מיין טאטע קלינגט אים אן און פרגעט אים פאר וועמען ער דארף געבן דאס געלט.

"פאר וועמען דו ווילסט!" זאגט ער אים. און ער דערציילט אים אז היינט צופרי האט ער געבעטן דעם אויבערשטן אז ער וויל געבן מעשר געלט וואס ער איז שוין זייער לאנג שולדיג און יעדעס מאל ווען ער וויל געבן מעשר האט ער אנדערע וויכטיגע אויסגאבן. היינט צופרי האט ער געמאכט א צאלונג צו שיקן געלט פאר איינעם און בטעות האט ער געדריקט איין נאמען אונטער דעם נאמען וואס איז פונקט אויסגעקומען מיין טאטענ'ס באנק קאנטע און די געלט איז "בטעות" (מיט השגחה עליונה) אפגעפלוין צו מיין טאטענ'ן...

"אויב די געלט איז אנגעקומען צו דיר איז פשט אז דער אויבערשטער וויל אז דו זאלסט עס ניצן פאר דייע חסד צוועקן מיט וואס דו ביסט פארנומען, און אז דו ווילסט קענסטו טון מיט די געלט וואס דו ווילסט!" האט אים דער חבר געזאגט. "אינאיינעוועגס האב איך שוין אפגעצאלט מיין מעשר," האט ער אויסגעפירט.

ווען מיין טאטע האט אים דערציילט אז די געלט איז פונקט די סומע וואס ער ברויך יעצט האבן פאר א נייע וואש-מאשין איז ער געווארן זייער איבערגענומען פון דעם גס. ער איז געווען זייער פרייליך צו זיין דער גוטער שליח אן ענטפער פון אונזערע תפלות!

די זמירות מיט גאר א וואונדערליכן שיינקייט און בא'טעמ'טקייט. אזוי אויך ר' נתן דער זון פון ר' אברהם שטערנהארץ ז"ל האט נאך געדענקט דעם ר' זושא און אסאך דערציילט פון אים.

דערציילט אז זיין שוויגער - די חשו'בע ווייב פון ר' אהרן קבליטשער ז"ל האט פארציילט אז דער ר' שמואל פלעגט קומען צו גאסט אויף שבתים ביי זיי אין שטוב, און פלעגט אפּרעכטן די סעודות שבת מיט

די זיבן בעטלערס

~5~

חכמה פון שפילן און זינגען) און זיי זענען אלע דארטן עוסק אין דער חכמה. און אפילו קליינע קינדער. סע איז דארטין ניט פארהאנדן א קינד וואס סע זאל ניט קענען שפילן אויף עפעס א כלי שיר. און דער קלענצטער פון דער מדינה איז דער גרעסטער חכם אין איין אנדערע מדינה אין דער חכמה פון מאזיקא. און די חכמים און דער מלך פון דער מדינה און די קאפעלייס זיי זענען זייער ווילד גרויסע חכמים. אין דער חכמה.

אמאל זענען גיזעסן די חכמים פון דער מדינה. און איטליכער האט זיך בארימט מיט זיין חכמה אין מאזיקא דער האט זיך בארימט ער קאן שפילן אויף דעם כלי שיר. און דער האט זיך בארימט ער קאן שפילן אויף דעם כלי שיר. און דער האט זיך בארימט ער קאן שפילן אויף עטליכע כלי שיר. און דער האט זיך בארימט. ער קאן שפילן אויף אלע כלי שיר.

און דער האט זיך בארימט. אז ער קאן מאכין מיט זיין קול אזוי ווי דאס כלי שיר. און דער האט זיך בארימט. ער קאן מאכין מיט זיין קול אזוי ווי דאס כלי שיר. און דער האט זיך בארימט. ער קאן מאכין מיט זיין קול אזוי ווי דאס כלי שיר. און דער האט זיך בארימט אז ער קאן מאכין מיט זיין קול אזוי ווי א פויק פונקט. גלייך ווי מע פויקט. און דער האט

אז זיי האבן גומר גיווען די שמחה פון דעם טאג. און זיי האבן דערנאך איבער גינעכטיגט. אין דערפריא האבן זיי זיך ווידער דערמאנט און האבן גיבענקט וכו' נאך דעם בעטלער וואס ער האט גייהאט א קרומען האלז דערווייל קומט ער אריין און זאגט איך בין דא וכו'. פריר האב איך איך גיבענטשט אז איר זאל זיין אזוי ווי איך. היינט שענק איך אייך דרשה גישאנק אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך.

איר מיינט. אז איך האב א קרומען האלז. איך האב גאר קיין קרומען האלז ניט. אדרבא איך האב זייער א גלייכין האלז. זייער א שיינעם האלז. נאר סע איז פארהאנדן הכלי עולם. (דהיינו נארישקייט פון דער וועלט) און איך וויל גאר קיין שום דוץ אין דער וועלט ניט אריין לאזן. (און דריבער האט ער א פנים ווי א קרומער האלז. ווארין ער פארקומט דעם האלז פון די הכלי עולם און ער וויל גאר קיין שום דוץ אין דער וועלט ניט אריין לאזן).

אבער צום אמת האב איך זייער א שיינעם האלז. זייער א וואוילין האלז. ווארין איך האב זייער א וואויל קול. און אלע קולות וואס אין דער וועלט וואס נאר א קול אן א דיבור. קאן איך אלע קולות נאך מאכין מיט מיין קול. ווארין איך האב א האלז און א קול זייער א וואוילס און איך האב א הסכמה דרויף פון דער מדינה.

ווארין סע איז פארהאנדן א מדינה וואס זיי קאנען אלע זייער וואויל די חכמה פון מאזיקא. (דהיינו די

קרומען האלו האט גיזאגט צו די חכמים הנ"ל על כל פנים. זאגט מיר פון וואנעט איז דאס קול יללה וואס מע הערט דארט פון וואנעט איז דאס קול. האבין זיי צו אים גיזאגט. און דו ווייסט. האט ער גיענפערט. איך ווייס יוא.

ווארין סע איז פארהאנדן צוויי פייגיל. איינער איין ער און איינער א זי, און די פייגיל זענען נאר איין פאר אויף דער וועלט איז די זי פארפאלין גיווארין. זוכט ער זי און זי זוכט אים. האבין זיי זיך זייער לאנג גיזוכט. איינס דאס אנדערע. ביז זיי זענען פאר ערט גיווארין. און זיי האבין גיזעהן אז זיי קענען זיך שוין ניט גיפיענען איינס דאס אנדערע. זענען זיי גיבל'יבן שטיין.

און זיי האבין זיך גימאכט נעסטין. דער ער האט זיך גימאכט א נעסט לעבין איין מדינה פון די צוויי מדינות. און ניט רעכט נאהנט נאר וועדליג דאס קול פון דעם פויגיל הייסט דאס נאהנט ווארין פון דעם ארט ווי ער האט זיך גימאכט א נעסט קאן מען שוין פון דארט הערין זיין קול אין דער מדינה. און אזוי זי האט זיך אויף גימאכט א נעסט לעבין דער אנדערער מדינה. (דהיינו אויף אזוי ניט רעכט נאהנט. נאר פון דארט קאן מען שוין הערין איר קול דארט).

און אז סע קומט די נאכט. אזוי הייבין אן די פאר פייגיל צו קלאגין. ווארין ער קלאגט אויף איר. און זי קלאגט אויף אים. קלאגין זיי זייער מיט א גרויס קול יללה. און דאס איז דאס קול יללה. וואס מע הערט אין די צוויי מדינות. וואס מחמת דעם קול מוזין זיי אלע קלאגן דארט און קענען ניט שלאפן. (אזוי האט דער קרומער האלו זיי אלץ דערציילט).

למשמיר זי האבין אים דאס ניט גיוואלט גלייבן. האבין זיי צו אים גיזאגט. וועסטו אונז אהין פירן (דהיינו צו די פייגיל) האט ער גיזאגט יוא. איך קאן אייך פירן אהין. לושמיר ווי קאנט איר קומען אהין. מיידודך דא קאנט איר ניט אויס שטיין דאס קול יללה. און איר מוזט אלע קלאגין. אז איר וועט אהין קומען.

זיך בארימט. ער קאן מאכין מיט זיין קול אזוי ווי מע שיסט אויס פון איין הורמאטעס און איך בין דארט אויך גיווען (דהיינו דער מיט דעם קרומען האלו וואס ער דערציילט דאס אלץ).

האב איך מיך אנגירופן און האב צו זיי גיזאגט מיין קול איז בעסער פון אייערע קולות. והא ראיה. ווארין אז איר זענט יוא אזוינע חכמים אין מזיקא העלפט זע די צוויי מדינות.

ווארין סע איז פארהאנדן צוויי מדינות. און די צוויי מדינות זענען ווייט איינער פון דער אנדערער טויזנט מייל. און דארט אין די צוויי מדינות אז סע קומט די נאכט קאן מען ניט שלאפן ווארין אז סע ווערט נאכט אזוי הייבין זיי אלע אן צו קלאגין מיט א קול יללה. אנשים ונשים וטף. ווארין ביינאכט. הערט מען דארט א קול יללה זייער (דהיינו א וויינידיק קול פון קלאגין) און מחמת דעם מוזין זיי אלע דארט אנהייבן צו קלאגין. מאנען און ווייבער און קליינע קינדער. אז סע זאל ליגין א שטיין וואלט ער צוגאסין גיווארין. און אזוי פירט זיך אין די צוויי מדינות.

ווארין אין דער מדינה הערט מען דאס קול יללה מוזין זיי אלע קלאגין כנ"ל. און אזוי אין דער אנדערער מדינה איז אויך אזוי. און איין מדינה פון דער אנדערער איז ווייט טויזנט מייל. כבן אז איר זענט אזוינע חכמים אין מאזיקא. (דהיינו איר קאנט שפילן און זינגען) העלפט זע די צוויי מדינות. אדער מאכט חאטשע נאך דאס קול (דהיינו דאס קול יללה וואס מע הערט דארט מאכט נאך דאס קול) האבין זיי צו אים גיזאגט. וועסטו אונז אהין פירן. האט ער גיזאגט. יוא. איך פיר אייך אהין. האבין זיי זיך אויף גיהויבן אלע אהין צו גיין.

זענען זיי גיגאנגען און זיי זענען אהין גיקומען (דהיינו צו איין מדינה פון די צוויי מדינות הנ"ל) ווי סע גיקומען נאכט. איז גיווען אזוי ווי תמיד. זיי האבין אלע אנגיהויבן צו קלאגין און די חכמים האבין אויך גיקלאגט. (האבין זיי שוין גיזעהן אז זיי קענען זיי ניט העלפן) האט ער צו זיי גיזאגט (דהיינו דער וואס האט גיהאט איין

האט ער עס גינארפין אזוינע קולות. האבין זיי זיך שוין גיזעהן אז ער קאן נאך מאכין אלירליי קולות און ער קאן ווארפין קולות). (און ווייטער האט ער דא ניט דערצייילט. און סע גייט דא נאך אפ).

נמצא האב איך א הסכמה פון דער מדינה. אז איך האב זייער א וואויל קול און איך קאן נאך מאכין אלע קולות פון דער וועלט. היינט שענק איך אייך דאס במתנה גמורה דרשה גישאנק אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך. איז דארט גינוארין א גרויסע שמחה און א גרויסע חדרה זייער.

* * *

מיון מדות וינהגה

קרעכצן - אנהה

דער הייליגער רבי שרייבט אין תורה ח' חלקא' אז קרעכצן איז זייער חשוב ביים אויבערשטן, און עס איז משלים אלע חסרונות, דאס מיינט אז ווען עס פעלט עפעס פאר א מענטש און ער קרעכצט צום אויבערשטן, דורך דעם איז דער אויבערשטער ממלא אלע זיינע זאכן וואס עס פעלט אים.

דאס איז זייער פאסיג אין די טעג. פאר די אידן אין מצרים זענען געווארן אויסגעלייזט - זאגט דער פסוק וינאחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם - אז די אידן האבן געקרעכטס, האט השם יתברך זיי צוגעהערט און געשיקט דעם גואל זיי אויסצולייזן.

טייערע קינדער מען דארף וויסן אז די זאך פון קרעכצן דארף זיין נאר איין שעה אין טאג, ביי די שעה פון התבודדות, די אנדערע שעות פון טאג דארף מען זיין משנה פרייליך, אזוי ווי דער רבי שרייבט און צווייטן חלק תורה כ"ד [קודק דארט].

אין ספר מעינינים בנחלים מכתב ה' שרייבט ער אז עס איז דא א טעות ביי די בני הנעורים און ביי מקרבים אז מען דארף קרעכצן א המשך אויף קומענדיגער זייט

וועט איר זיך שוין גאר ניט קאנען אויסשטיין דאס קול יללה.

און בייטאג קאן מען דארט די שמחה ניט אויסשטיין. ווארן ביי טאג קומען זיך דארט צום אויף פייגיל צו איטליכן באזונדער. דהיינו צו אים און צו איר. און זיי טרייסטן זיי און מאכין זיי פרייליך מיט זייער גרויסע שמחות. און זיי ריידן זיי אויס און טרייסטן זיי. איר וועט זיך נאך אפזוכין. איינס דאס אנדערע. און זיי מאכין זיי זייער פרייליך. ביז ביי טאג קאן מען דארט די שמחה ניט אויסשטיין. און דאס קול פון דער שמחה הערט מען ניט ווייט. נאר אז מען קומט אהין. אבער דאס קול יללה דאס הערט מען ווייט. קאנט איר דריבער אהין ניט קומען.

האבין זיי צו אים גיזאגט. קאנטו דאס פאררעכטן. האט ער גיענפערט יוא. איך קאן דאס פאר רעכטן. ווארין איך קאן נאך מאכין אלע קולות פון דער וועלט. און ווידער איך קאן ווארפין קולות. דהיינו איך קאן ווארפין א קול. וואס דא ווי איך לאז ארויס דאס קול. זאל מען דאס קול גאר ניט הערין. נאר ווייט זאל מען דארט דאס קול הערין דריבער קאן איך ווארפין דאס קול פון איר צו אים. דהיינו דאס קול וואס איך וועל איר נאך מאכין זאל אנקומען נאהנט צו דעם ארט וואו ער איז. און אזוי קאן איך ווארפין זיין קול אז סע זאל אנקומען נאהנט צו איר. און דורך דעם וועל איך זיי צום אויף ציהען. (ביז ער וועט זיי צום אויף ברענגען).

לושמיר ווער וועט דאס אים גלייבן. איז ער גינאנגען און ער האט זיי גיפירט אין א וואלד אריין. האבין זיי גיהערט. אזוי ווי איינער עפינט אויף א טיר און פארמאכט זי ווידער און טוט א קלאפ מיט דער קלאימקע. און שיסט אויס מיט א ביקס. און שיקט נאך דעם הונט אז ער זאל חאפן. און דער הונט האט גיגראזניט אין שניי. און דאס האבין זיי אלץ גיהערט. און זיי האבין זיך אום גיקוקט. האבין זיי ניט גיזעהן קיין שום זאך און פון איהם האבין זיי אויף ניט גיהערט קיין שום קול. (נאר ער דהיינו דער קומער האלז

דברי פתיחה
הרה"ח ר' שמעון
אליהו ברין
שליט"א
ועוד כמה מחשובי
אנ"ש במודעה
נפרדת

טייערע קינדער היכוננו! צום גרויסן מעמד

געלערנט געווארן אויף די סדר פון "דעם רבי'נס מעשיות"
וואס וועט בעז"ה פארקומען ב'
דחול המועד פסח (יום שני)

בשעה 1:30 נאכמיטאג

אין בית שמש

איינצטריט (דעי כניסה) 15 ש"ח לכיסוי
הוצאות, צען קען קויפן א קארטל ציי
ר' יואל יארנאוויטש אדער ציי די ספרים
ווינקל פון - אור הנחל - אנשי העדיק -
תפארת הנחל

השאלות מיוחדות מס נקובות ומלה
מהבחירות של סיפורי משניות, נסאך עוב
2 שבועות להוסיף נקובות... ועוד השאלה ללא חמתת
המלה

און סע איז דארט
זייער א שמחה
גיווען. און סע
איז דארט גיווען
אלערליי זאכן
פון שמחה.
קאפעלייעס און
קאמעדייעס און
דעסט גלייכן,
און אלדינג וואס
סע גייט נאר צו
שמחה. (ו' בעטלערס)

דעם רבי'נס משלים

פארציילט און
אויפגעשפילט
דורך אינגעלייט
מחשובי אנ"ש
באגלייט מיט
כלי שיר.

בעז"ה נאך גאר
אינטערעסאנטע...
אין די
קומענדיגע
מודעות

דער מעמד איז
פאר אלע קינדער
אפילו ווער
עס האט נישט
געענדאגט סיפורי
מעשיות

פרטים ימאנו
צ"ה

דעם רבי'נס
עיוכס

